

[Jens Foged.]

den forøgelse af administrationen, der vil finde sted, hvis man skulle behandle borgerne ens og lade loven træde i kraft på samme dato for alle borgere. En sådan forøget administration er da noget, der går over, for når ordningen er trådt i kraft og vi er kommet et år længere frem, så er det forbi med disse beregninger, det er kun en engangsforeteelse. Vi oplever for øvrigt her det samme, som vi oplevede ved den tidligere lov, at borgeren på den ene side af en dato er væsentlig ringere stillet end borgeren på den anden side af en dato. Vi burde undgå disse tilfælde.

Som sagt, venstre tiltræder disse henstandsordninger; det er derimod ikke utryk for, at vi tiltræder at acceptere de foreslåede forhøjelser. Vi vil undlade at stemme om ændringsforslagene ud fra den betragtning, at vel er de en forbedring fra det oprindelige forslag, som finansministeren har fremsat her i tinget, men det er ikke en forbedring i forhold til de love, som blev vedtaget under den tidligere regering, og vi vil derfor finde det aldeles urimeligt at gennemføre lovforslaget efter så kort tids drøftelse, og vi ønsker derfor ikke at tage medansvar for lovforslaget, ej heller ved tredje behandling.

Som det er foreslået af hr. Juul-Madsen, kan der nok være ting at se på mellem anden og tredje behandling, så vi beder om, at forslaget bliver behandlet på ny.

At finansministeren tager lovforslaget om frigørelsesafgiften tilbage, kan venstre tiltræde. Her kan vi så få tid til at diskutere tingene på lidt længere sigt. Det er i sin orden.

Bernhard Baunsgaard: Vi står her over for et lovforslag, der er fremsat den 8. marts, ganske kort tid inden den spærredato, som partierne selv har fastsat. Alligevel ligger dette lovforslag en måned, før det kommer til første behandling i tinget, og derefter går der lang tid, inden vi er færdige til i skatvedvalget at tage dette lovforslag under behandling. Lovforslaget bør ikke gennemføres. Det har ikke været muligt at gennemgå det på en sådan måde, at folketinget kan være tjent med, at et lille flertal gennemfører det.

Det er ikke en situation, der er ret sædvanlig, at en stor del af folketinget udtaler sig på denne måde om et lovforslag, der har været til behandling i et udvalg. Jeg gad vide, om det nogen sinde før er sket, at en finansminister ønsker på et så lille flertal, som der her bliver tale om, at gennemtrumfe et forslag, som der ikke har været tid til at overveje i udvalget på en sådan måde, at udvalgsmedlemmerne føler sig overbevist om, at de ved, hvad der sker, når lovforslaget bliver vedtaget.

Jeg vil gerne, for at der ikke skal være tvivl om det, sige, at finansministeren har vist stor villighed til at drøfte forslag og spørgsmål under udvalgsarbejdet. Men hvad hjælper den gode vilje, når hverken finansministerium, finansminister eller udvalg har haft tid til at overveje, hvad det er, man gør? Det hjælper vel desværre ikke, men jeg vil endnu en gang henstille til finansministeren, at han overvejer, om det dog ikke var rimeligt at tage forslaget tilbage og gennemføre det, sådan at vi fik tid til at overveje alle konsekvenser af det.

Det har været brugt som bevis for, på hvilken måde udvalgsarbejdet vedrørende dette lovforslag har svigtet, at man ikke føler sig overbevist om, hvordan forslaget med den nyeste ændring vil virke over for f. eks. en brandskade. Jeg vil gerne i denne forbindelse stille et ganske konkret spørgsmål til finansministeren. Der står om henstandsordningen, at den skattepligtige — der skal vel stå den afgiftspligtige — stiller sikkerhed for det skyldige beløb og forrenter og afvikler dette efter finansministerens nærmere bestemmelse. Det er alt sammen meget godt, men vi har i udvalget, som det er sagt indtil flere gange heroppefra, haft et eksempel på, at man kunne komme i den situation at skulle betale et ganske overordentlig stort beløb i tilfælde af brand. Hvis man beder om henstand, så skal beløbet forrentes, og der er sagt, at det var rimeligt at tage diskontoen plus 1 pct. — det lyder også for mig rimeligt, når man skal have det forrentet — men hvor placeres det i rækken af de lån, som en sådan uheldig mand, hvis ejendom er brændt, skal optage? Skal det være første prioritet, skal det bare være inden for den nye værdi, eller hvad har man forestillet sig? Det har jo overordentlig stor